— BOX —

PROGRAMUL PUGILIȘTILOR FRUNTAȘI

Fixarea campionatelor europene la jumătatea anului (11-22 iunie la Madrid) a impus tuturor federațiilor de pe continent o mai atentă analiză a programului competițional pe 1971. Grija majoră este îndreptată spre selecția și pregătirea loturilor naționale. Majoritatea federațiilor europene au plecat de la considerentul că rezultatele campionatelor naționale furnizează cele mai judicioase criterii pentru operația de selecționare. Sovieticii și italienii, de pildă, s-au grăbit chiar să țină campionatele țării încă din luna martie, pe cînd noi le vom avea în luna mai. Dimpotrivă, polonezii și-au fixat campionatele pentru la toamnă (august- septembrie), menținîndu-se la principiul alegerii și nu calificării.

Pentru mai buna preparare a lotului U.R.S.S., în primele zile ale lunii iunie, sovieticii vor face o vizită taberei italiene de antrenament de la Fiuggi (unde activează celebrul antrenor Natale Rea) și vor rămîne în stagiu comun pînă la plecarea spre Spania.

În privința meciurilor internaționale, din nou polonezii nu se arată grăbiți, ei contractînd pînă la C.E. doar o singură întîlnire, cu Turcia, la Ankara (12-14 februarie). Italienii, mai harnici, au programat confruntări cu R.F.G., Danemarca (februarie) și Cehoslovacia (aprilie). În cazul în care se realizează, programul boxerilor români cuprinde doar două partide, cu R.D.G. (un meci ce se anunță dificil) și cu Danemarca (firește, mult mai ușor), ambele în cursul lunii martie.

Nu sîntem partizanii întîlnirilor interțări cu orice preț, mai ales cînd acestea servesc doar rotunjirii unui bilanț. Am spune chiar că pledăm, dimpotrivă, pentru o pregătire gradată a boxerilor noștri fruntași în raport cu datele lor personale și nu în funcție de interesele globale, nediferențiate, ale echipei naționale. Studiind programul pugiliștilor din lot, constatăm la prima vedere că primul semestru al anului (adică pînă la campionatele europene) nu le oferă prea multe prilejuri de a urca în ring, ceea ce nu este bine. Vom avea din nou, la un moment dat, sportivi blazați, apatici, plictisiți de veșnicele schimburi amicale de lovituri cu aceiași parteneri prea binecunoscuți din lot, dar mai puțin capabili să reacționeze bine, să se orienteze cînd au în față un boxer necunoscut, cu un stil deosebit. Constatînd că în țară există o poftă nemaipomenită de a organiza gale de box, sugerăm federației să îngăduie membrilor lotului să evolueze pe ringuri diferite, răspunzînd, în primul rînd, provocărilor pentru clasament, iar în al doilea rînd, participînd la o salutară acțiune de propagandă pugilistică. Din întîlnirile acestea, cu adversari variați și ambițioși, membrii lotului nu au decît de cîștigat.

Victor BANCIULESCU

Intr-o zi, pe ring, vor simți bine facerile mersului pe schiuri: Iliescu, Pometcu, Cimpeanu, Stanef, Tudor, Mihai, Covaci (surprinși la Păltiniș de fotoreporterul N. Dragoș).

GALĂ DE LA CARANSEBEȘ

Comitetul județean Caraș-Severin U.T.C., în colaborare cu comisia județeană de box, a organizat, la Caransebeș, o interesantă competiție pugilistică rezervată elevilor de la școlile generale și profesionale din Moldova Nouă, Bocșa, Reșița și Caransebeș. Au participat 32 de boxeri. Competiția a fost cîștigată de elevii ceferiști din Caransebeș. Iată lista învingătorilor, în ordinea categoriilor: L. Stoianovici (Reșița), C. Dumitru (Reșița), I. Tudor (Bocșa), V. Sirbu (Bocșa), I. Kovăcs (Reșița), I. Virag (Reșița), V. Iurcic (Caransebeș), I. Blaj (Reșița), P. Crăciun (Caransebeș), V. Oroș (Caransebeș). O notă bună asociației sportive C.F.R. Caransebeș, organizatoarea turneului.

I. ALEXANDRESCU
M. MUTASCU
— coresp.

— HOCHEI —

Vizind revenirea în grupa B

ECHIPA ROMÂNIEI ÎȘI CONTINUĂ PREGĂTIRILE

Turneul de la Miercurea Ciuc a fost util

Cu patru săptămîni înaintea startului în întrecerile grupei C a campionatului mondial, echipa de hochei a României (evoluînd sub denumirea de selecționata București) a participat la o nouă competiție-test. „Cupa Federației", desfășurată pe noul patinoar artificial acoperit din Miercurea Ciuc (într-o organizare ireproșabilă și în mijlocul unui interes de-a dreptul tulburător), a fost o întrecere de forță medie sub aspectul valorii participanților. Totuși, chiar și în aceste condiții, ea și-a dovedit utilitatea, reușind să ne dea o imagine a stadiului de pregătire atins de jucătorii care ne vor reprezenta la întrecerea din Olanda.

Vom fi de acord cu antrenorii Flamaropol și Czaka în privința faptului că, la această oră, **lotul nostru se încadrează în planul pe care și l-a propus, deține un potențial satisfăcător, care-i dă dreptul să abordeze cu calm și încredere zilele de pregătire care i-au mai rămas și, bineînțeles, ultimele meciuri de verificare (cu Bulgaria, la Sofia, în 13 și 14 februarie, cu Elveția, la București, în 20 și 21 februarie).**

Virtuțile echipei le-am relevat în cronicile transmise de la Miercurea Ciuc. Sintetizînd, vom spune că echipa României atinge un bun nivel de pregătire fizică, este mai omogenă decît în trecut, compartimentul forte rămînînd apărarea, cu doi portari **(Dumitraș și Crișan),** între care a-l hotărî pe cel mai bun ar fi o grea dilemă, și cu trei linii de fundași **(Varga-Scheau, Ioniță-P. Sgîncă, Făgăraș-Tureanu)** foarte apropiate ca valoare în ciuda diferenței de vîrstă, de experiență și temperament. În turneul de la Miercurea Ciuc am subliniat, cu precădere, sobrietatea lui Scheau, plusul de maturitate al lui Ioniță, siguranța lui Făgăraș, fantezia tinerească a lui Tureanu și, în tot acest context, personalitatea de mare jucător a lui Dezideriu Varga.

În atac s-au distins, mai ales, **Fodorea, Ștefanov și Basa.** (Primul, hocheist de mare viteză și imaginație, este, din păcate, uneori dezordonat, se lasă furat de iureșul partidei și sacrifică, în numele unei plăceri personale, sarcinile de joc trasate de antrenori).

Ne-a dezamăgit, oarecum, evoluția sub nivelul așteptat a primei noastre linii: **Szabo-Calamar-Pană.** E drept, Pană s-a accidentat în jocul cu Bratislava și în locul lui a trecut Fodorea. Poate că antrenorii ar fi fost mai inspirați dacă l-ar fi folosit aici pe **Biro** care, cu doi ani în urmă, la Ljubljana, a evoluat excelent în linia întîi. Destul de șterse, oricum sub forma arătată în jocurile de campionat, evoluțiile lui **Gheorghiu, Huțanu și L. Iordan.** Abia în repriza a III-a a ultimului joc, Huțanu a avut cîteva sclipiri, creînd faze de mare spectacol și excelente ocazii de gol.

Jocul cu Budapesta (4—4) a scos la iveală o altă lipsă a echipei noastre, asupra căreia antrenorii sînt datori să mediteze: **slaba ei posibilitate de repliere la acțiunile de contratac ale adversarilor.** Toate cele patru puncte (dintre care doar unul i se poate imputa lui Dumitraș) au fost marcate de echipa ungară dintr-o schemă-șablon: **contraatac pe una din aripi, pasă lungă, în diagonală, în fața porții... gol!**

În concluzie, apreciind că pînă acum lotul de hochei a muncit cu rîvnă și spor, credem că acest colectiv va găsi și în continuare resurse pentru a-și duce la îndeplinire angajamentul: **ROMÂNIA DIN NOU ÎN GRUPA B a CAMPIONATULUI MONDIAL!**

Valeriu CHIOSE

— TENIS —

LA BUCUREȘTI: DEBUT CALM

În campionatul de tenis pe teren acoperit, Agneta Kun pornește ca favorită Foto: T. MACARSCHI

Cu o zi întîrziere față de programarea inițială, marți au început, în sala clubului Steaua, meciurile juniorelor și seniorelor, din cadrul ediției 1971 a campionatului republican pe teren acoperit. Pentru ca departajarea și, în ultimă instanță, desemnarea campioanei să aibă drept unic criteriu VALOAREA, s-a hotărît — cum, de altfel, se va proceda și în meciurile băieților, ca primele 8 jucătoare, rămase în concurs după disputarea eliminatoriilor, să formeze 2 grupe a 4 tenismane. Acestea vor juca, în continuare, sistem turneu, pentru stabilirea locurilor 1 — IV și V — VIII.

În primul meci al campionatului s-a disputat partida dintre Agneta Kun și Mariana Simionescu. Primul set nu i-a pus nici o problemă campioanei țării, ea reușind să cîștige foarte ușor și într-un timp record (nici douăzeci de minute), cu 6—0. Și al doilea set i-a revenit cu 6—3. Astfel că debutul campionatului feminin a fost dintre cele mai calme. Următoarele întîlniri — disputate marți și miercuri — s-au terminat cu rezultatele: Florica Butoi — Elena Cotuna 6—7, 6—4, 6—4, Virginia Ruzici — Adriana Călina 6—3, 3—6, 6—4, Valeria Balaș — Ana Breda 6—2, 6—4.

După amiază au intrat în concurs junioarele. Două dintre cele mai tinere jucătoare, Lucia Romanov și Mia Romanov, reprezentante ale clubului Cutezătorii, s-au detașat, ca valoare, față de plutonul destul de mediocru. Iată rezultatele înregistrate: Lucia Romanov — Daniela Georgescu 6—0, 6—1, Monica Nunweiller — Ioana Nichita 6—1, 6—1, Mia Romanov — Dana Ploeșteanu 6—5, 6—3. Întrecerile continuă astăzi de la ora 8.

Ion GAVRILESCU

Campionatul republican de sală

LA HUNEDOARA: SE CONTUREAZĂ FAVORIȚII

HUNEDOARA, 3 (prin telefon). După a treia zi de întreceri au început să se contureze favoriții competiției de sală. Datorită jocului precis și de mare finețe pe care l-a prestat, Toma Ovici se anunță a fi unul dintre pretendenții la titlu. În întîlnirea cu Santei, Iudith Dibar ne-a demonstrat că în acest an își va recuceri titlul de campioană a țării. Cîteva rezultate la **seniori:** Z. Nemeth — D. Mocanu 6—7, 6—3, 6—2, T. Ovici — P. Almăjan 6—2, 6—0, T. Marcu — A. Balogh 6—1, 6—0, I. Santei — Iudith Dibar 6—1, 6—1, D. Hărădău — G. Neacșu 6—3, 3—6, 7—5, V. Sotiriu — C. Hărădău 6—3, 6—4, I. Kerekeș — A. Viziru 6—3, 6—2, V. Marcu — N. Mirea 6—2, 6—4; **juniori:** L. Bucaresti — N. Orășanu 2—6, 6—5, 6—5, C. Popescu — C. Barbu 6—5, 3—6, 6—2, L. Soare — I. Milian 6—1, 6—1, M. Breazu — I. Ecsy 4—6, 6—5, 6—3, C. Curcă — L. Soare 6—3, 6—1, F. Manea — L. Bucaresti 6—5, 4—6, 6—2, G. Radu — I. Schenchenstein 4—6, 6—2, T. Marcu — L. Borbely 6—1, 6—0.

S. IONESCU

8, 9, 10... OUT!

● **Harnicul antrenor de la Grivița Roșie,** fostul campion al semigreilor, Constantin Cionoiu, ne declară: „Primesc sprijinul necesar din partea conducerii secției. În munca mea sînt ajutat de fostul meu coleg de sport, Dinu Dobre. Am cîțiva elevi buni, care pot progresa, ca de pildă: M. Mogoș, D. Stăncescu și D. Dosan".

● O nouă declarație a lui Cassius Clay: „Vă jur că dacă voi pierde meciul cu Joe Frazier voi abandona definitiv boxul. Cred însă că nu voi rata acest moment culminant al carierei mele".

● Cînd am fost ultima oară la Paris, confratele Georges Peeters, de mai bine de 45 de ani șeful rubricii de box la ziarele „l'Auto" și apoi „l'Equipe", ne spunea că în luna ianuarie va apare noua sa lucrare: **„Pleins feux sur les rings".** În pofida celor 73 de ani, Peeters se dovedește un om foarte harnic și, mai ales, de cuvînt. Cartea sa se și află acum în librăriile pariziene și are o prefață semnată de Maurice Chevalier.

● Pentru a doua oară în cariera sa, Ray Sugar Robinson, fostul campion mondial al mijlocilor, va apare în fața justiției. Prima dată, el a cîștigat procesul cu fiscul american care-i confiscase o mare sumă de dolari pe motiv că nu ar fi plătit impozitele după meciul cu Carmen Basilio. Acum, Sugar va trebui să răspundă întrebărilor fostilor săi manageri Gainford și Willey care-l acuză pe fostul campion că în cartea sa de memorii, recent apărută, dezinformează cititorii în legătură cu aportul oamenilor săi de colț. Va cîștiga Sugar și acest dificil rund al carierei sale sportive?

● La Paris, într-un cadru festiv, s-a decernat „Oscarul" francez celui mai bun boxer din Franța. La ceremonie, purtînd un frac impecabil, octogenarul cîntăreț și mare amator al „nobilei arte" Maurice Chevalier i-a înmînat trofeul campionului european la categoria ușoară, René Roque.

● Comitetul olimpic italian (C.O.N.I.), dirijorul mișcării sportive din Italia, a luat inițiativa de a acorda boxerilor profesioniști asistență sanitară și dreptul la pensie. Profesioniștii, pentru a putea intra în drepturile lor, vor trebui să verse anual 120 de dolari, taxă din care se va forma fondul de rulment pentru pensii. Iată că, după ciclismul profesionist, în Italia și boxerii „pro" încep să aibă o... bătrînețe mai bună.

INTRE IGLS, CERVINIA ȘI SAPPORO

(Urmare din pag. 1)

sorții (cum a fost cazul la bobul de două persoane, unde am plecat ultimii la prima manșă) mai poate fi compensat, cînd concursul se dispută normal, în 4 manșe. Furtuna care a determinat anularea ultimelor două cred că ne-a împiedicat să terminăm pe locul pe care îl meritam. La „4" a intervenit, de asemenea, o scurtare. Păcat.

UN VIRAJ BUCLUCAȘ

— Ce a avut deosebit curba „Bianca", botezată la Cervinia curba „Nera", adică neagră, după numeroasele răsturnări și accidente pe care le-a produs?

— *Cred că aici există o greșeală de construcție. Era aproape imposibil să găsești pe acest viraj o traiectorie cu adevărat bună. Nu pot fi puse doar pe seama greșelilor de conducere toate accidentele.*

— Dar noul bob încercat?

— *Fără îndoială, constructorul Podar ne-a dat un material bun. El trebuie, însă, adaptat echipajului nostru. Și aceasta cere timp. De aceea, la cursă a trebuit să folosim tot vechiul nostru bob.*

Ajunși la acest punct al discuției, antrenorul boberilor noștri, Hariton Pașovschi, ne-a pus la dispoziție cîteva citate dintr-un comentariu al posturilor de radio elvețiene, în care, după ce se subliniau calitățile de pilot ale lui Ion Panțuru, deosebit de apreciat pentru precizia și finețea sa în conducere, se compara bobul său cu mașinile de formula 1, echipate cu motoare de 8 cilindri, suverane în anii trecuți, dar depășite în ultima parte a sezonului '70 de motoarele cu 12 cilindri ale lui Ferrari.

ȘI ACUM SAPPORO...

— Plecați acum să concurați pe pîrtia viitoarelor Jocuri Olimpice. Cum vedeți această întrecere preolimpică? Știți ceva despre pîrtie?

— *Știm ce știu și ceilalți boberi europeni, adică nimic. Cum, însă, pîrtia olimpică este nouă pentru toată lumea, întrecerea va fi de data aceasta de la egal la egal. Mai ales că și boburile ni le pun la dispoziție organizatorii. Iată ce mă face să privesc cu încredere acest concurs.*

Aici am fost nevoiți să întrerupem dialogul cu primul nostru campion european al anului. Îl vom aștepta însă la întoarcerea de la Sapporo, unde sperăm să aibă succes. De altfel, nu am uitat că Ion Panțuru (cu Nicolae Neagoe) a fost primul sportiv român care a cîștigat o medalie la Jocurile Olimpice de iarnă. Și noi, ca și el, dorim să vedem înfiripată o tradiție românească și la Olimpiadele albe.

ȚINUTA LA JUDO

Ce mi-a plăcut la nebunie în transmisia de judo a lui C. Chiriac, Păsat și Șvabi, n-a fost lupta propriu-zisă, deși această luptă are o naivitate încîntătoare, ci pauzele între două trînte și finalul fiecărei partide. Mi-a plăcut enorm această regulă a jocului: dacă în timpul luptei, echipamentul, îmbrăcămintea au devenit impudice, dacă ți-a ieșit cămașa din pantaloni — cum s-ar zice —, arbitrul îți cere să-ți aranjezi echipamentul în mod cuviincios, și numai după aceea — într-o ținută decentă — ai dreptul să-l „strangulezi" pe adversar, încercînd să învingi prin ippon. Subjugat de această imagine, încerc și eu nu „să strangulez", ci să răspund unor scrisori care în fond, prin sincera lor violență, îmi propun un joc de judo, nu doar un dialog. De fapt nu trebuie să ne speriem cînd descoperim în multe dialoguri elemente de judo. Esențialul este ca înainte și după ce încercăm să cîștigăm printr-o wazaari să ne ținem la ținută...

Las deoparte scrisorile favorabile, laudative, — cum ar fi aceea a **dr. Ion Dinescu** (bd. Republicii 77 — Constanța) care, felicitîndu-mă de Anul Nou (merci, asemenea), îmi apreciază „fina și meșteșugita ironie", sau aceea a lui **Sandu** din Vadu-Crișului care, după ce-mi declară „că-i sînt grozav de simpatic" pentru „sinceritatea mea sublimă", îmi cere să intervin ca plasele la porțile de fotbal să se modifice într-un fel care să facă golurile mult mai spectaculoase — problemă minunată, care mă lasă visător, realitatea dureroasă fiind cea descrisă luni de Chirilă, în „Sportul", apropo de „Gheata aurită". Las deoparte și alte scrisori-pro, ca să nu-mi mai iasă vorbe urîte și bube în cap că aș fi „un infatuat" — precum scrie **ing. I. Stoicescu** (str. Avram Iancu 46 — Turda), indignat că am îndrăznit o dată să glumesc cu un om foarte simpatic, care zicea că-i place cum scriu... Inginerul din Turda mă pîrăște redactorului șef nu numai pentru infatuare, ci mai ales „pentru că-i caut mereu nod în papură lui Țopescu", — „cel mai iubit crainic sportiv". Inginerul zice că „sînt caraghios, enervant și plicticos" — ceea ce, la urma urmei, n-ar fi imposibil... —, dar, mai ales, că uneori îl „înjur" pe Țopescu. Ceea ce nu e adevărat — dacă se citește, oricît de superficial, colecția... Mai am trei scrisori pro-Țopescu și anti-Belphegor, ceva mai nuanțate (A. Pop — Hunedoara, Dum. Nicolae — Pietreni, jud. Constanța, Ion Mașca — bd. 23 August 23, Reșița) și una, absolut odioasă prin finalul ei, care nu merită nici un răspuns, sau merită un răspuns redactat știu eu de cine... (semnată cu modestie: Ion Curaj — str. Bunului Simț 1, Cluj). Trebuie să-i spun lui A. Pop — care nu e de acord cu mine decît în lauda adusă lui H. Naum pentru transmisia de la Zagreb — că îi dau dreptate în critica prea marei generozități arătate față de un anumit crainic; meciul acela de la Ploiești îmi plăcuse și mie — ca și dînsului — prea mult și n-am prea fost atent cu cuzul. Dar — infatuat sau nu — primul cronicar care a susținut calitățile de „gentleman" ale lui Țopescu cred că Belphegor a fost și expresia că „Țopescu joacă fair-play" a fost reluată după aceea de alți cronicari tele. Trebuie să repet că niciodată telecronica din „Sportul" nu l-a înjurat pe Țopescu, că nu există nici o ură și „nici o invidie" între noi — dovadă tandrețea și simpatia cu care în numărul trecut telesportul a răspuns în problema gratuită a „sănătelor". Era acolo și ironie — foarte bine! —, dar e de neînțeles cum pot unii să confunde ironia cu înjurătura. E adevărat, însă, că nimic nu-i mai greu de explicat și de înțeles pe lume decît o ironie. Printre calitățile lui Țopescu (dar nu și printre cele ale „fanilor" lui) este și aceea că dînsul pricepe ce-i o ironie, o obiecție — inerente între oameni care se prețuiesc, convinși că amîndoi doresc același lucru: ca tot tele-ul să prospere — și știe să nu confunde o obiecție cu o înjurătură...

Acestea fiind spuse, să ne aranjăm ținuta, să reîncepem dialogul — dorind o victorie asupra celuilalt chiar și prin ippon —, iar după aceea să ne despărțim precum arbitrii la judo, salutîndu-ne respectuos. Ce-ar fi ca și la fotbal, la încheierea meciului, arbitrii să se încline unii în fața altora, cu multă stimă și grație, ca la judo? Frumoase basme scriu japonezii, deși în fotbal n-au dat încă un Tamango...

BELPHEGOR

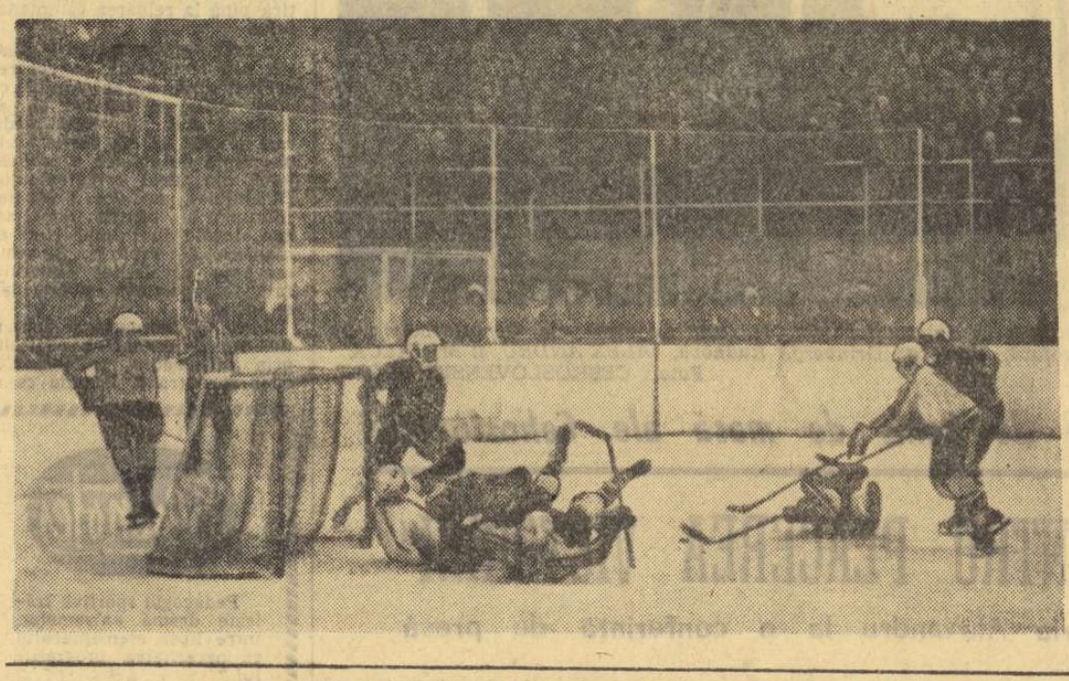

Kalamar, în spatele porții, îl caută pe Geza Szabo, dar el nu va reuși să se strecoare prin apărarea adversă (București-Budapesta 4—4)

Foto: D. NEAGU

ADUNĂRI ÎN CLUBURILE SPORTIVE

Bilanțul performanțelor la clubul Petrolul Ploiești

Trei ani au trecut de cînd sportivii, antrenorii, tehnicienii și simpatizanții clubului **Petrolul Ploiești** au analizat activitatea acestui club. O perioadă relativ scurtă, dar care a marcat, totuși, o cotitură evidentă în stilul de muncă, concretizată în obținerea unor rezultate remarcabile. Locul 3 la individual, și 4 la echipe-popice, două locuri 5 pe echipe și locurile 7 și 8 la individual, pe aparate, la gimnastică (în campionatele mondiale), șapte titluri de campioni balcanici, două de vicecampioni la atletism, călărie și gimnastică, 70 de titluri de campioni naționali, dintre care 30 obținute anul trecut, 51 de recorduri republicane la atletism, haltere și natație — iată un succint bilanț al sportivilor clubului petrolist, realizat pe parcursul a trei ani, bilanț care situează această unitate de performanță printre fruntașele pe țară.

Despre toate aceste aspecte ale sportului de performanță, ca și despre perspectivele ce se deschid de aci înainte, s-a discutat, zilele trecute, cu prilejul adunării generale a activului de bază al clubului Petrolul. Este plăcut, desigur, să constați angajamentul total al tehnicienilor care conduc destinele unui club ce se vrea fruntaș, și a cărui deviză, „lupta pentru calitate", se află în prim plan. Activitatea celor 15 secții a fost, cu mici excepții, rodnică, ceea ce a impus luarea în evidența loturilor olimpice, încă din 1969, a 14 sportivi consacrați și de perspectivă. În baza performanțelor realizate anul trecut, 7 dintre aceștia au fost nominalizați pentru J. O. din 1972 (3 la gimnastică, cîte unul la haltere și lupte, doi la fotbal). Cam puțin — totuși — pentru clubul ploieștean! De consemnat faptul că în ultimii doi ani antrenorii au dovedit o mai mare preocupare pentru promovarea în loturile echipelor de seniori a unor tineri care s-au impus atenției, cum sînt **Viorel Neagoe, Adriana Ionită** (atletism), **Rodica Lazăr, Leontina Toncu, Mioara Botescu, Gabriela Ionescu** (gimnastică), **Aurel Ghergu, Florin Morărescu, Petre Marcel** (ciclism), **Traian Barac, Constantin Carapacea** (lupte), **Gheorghe Pop, Ștefan Georgescu** (volei), **Dumitru Unchiaș, Vasile Cozarek** (fotbal). De asemenea, de remarcat grija sporită pentru încadrarea în secții a 15 antrenori calificați provenind din rîndul foștilor sportivi ai clubului.

★

În planul de măsuri pentru perioada 1971—1975 s-a hotărît împărțirea celor 15 secții în două grupe. Fireste, sînt ramuri sportive, ca atletismul, gimnastica, natația și, bineînțeles, fotbalul, care necesită eforturi materiale susținute. Ni se pare, totuși, că împărțirea celor 15 secții în grupele A și B lezează de la bun început pe acestea din urmă, cu atît mai mult cu cît printre ele sînt sporturi cu tradiție, ca boxul, ciclismul, șahul și scrima. Plasarea acestora în grupa secundă nu va stimula în orice caz pe sportivii și pe antrenorii respectivi. Se știe că boxul, la Ploiești, are o veche tradiție, cu ani în urmă aci activînd pugiliști reputați, cum au fost **Gheorghe Popescu, Ion, Mihăilescu, Petre Popescu** ș. a. Dacă în ultimii ani rezultatele sportului cu mănuși n-au mai ținut pasul cu cele obținute de sportivii altor județe, acest lucru nu se datorează numai actualilor antrenori, ci și indiferenței cu care a fost tratat acest sport de către organele sportive locale. Despre cauzele regresului secției de ciclism se pot spune aceleași lucruri. Nici secția de atletism n-a reușit să se ridice la nivelul unui club de performanță. Este foarte posibil ca saltul valoric așteptat să nu se vadă nici de aci înainte. Pe bună dreptate, sublinia tov. **ION BALAS,** care a condus lucrările adunării generale din partea C.N.E.F.S., că va fi foarte greu să se obțină rezultate de valoare internațională, atîta timp cît secția de atletism este încadrată doar cu doi antrenori cu normă întreagă, care trebuie să pregătească aproape 40 de atleți. Chiar darea de seamă prezentată de tov. **Nicolae Pantilie,** președintele clubului, a criticat activitatea atletismului, datorită **„slabei munci depuse de antrenorii care s-au perindat la conducerea tehnică a secției".** Datorită lipsei de stabilitate a antrenorilor, a încadrării necorespunzătoare a secției, nici munca în perspectivă nu s-a desfășurat în condiții acceptabile, în prezent majoritatea atleților formînd-o copiii și juniorii selecționați anul trecut. De altfel, la clubul petrolist se remarcă faptul că foarte multe secții dispun de un număr insuficient de antrenori. Jumătățile de măsură (ne referim aci la antrenorii angajați cu ora) nu pot contribui, temeinic, la obținerea unui salt calitativ, mai vizibil, pe care-l doresc atît activiștii clubului, cît și sportivii.

Asigurarea, la cel puțin 5 secții de bază, a unor antrenori cu o normă întreagă, se impune cu tărie. Aceasta, pentru consolidarea lor organizatorică, pentru îmbunătățirea selecției și a procesului de instruire. Sînt, desigur, temeiuri, ca renumitul club ploieștean să se angajeze și mai activ în confruntarea cu celelalte unități de performanță din țară, ca și de peste hotare. Dezvoltarea continuă a bazei sale materiale, concretizată, printre altele, prin construirea instalației de iluminat a stadionului (pînă în 1973), acoperirea a încă unui bazin pentru învățarea înotului (1971), începerea construcției patinoarului artificial, darea în folosință, anul acesta, a Sălii sporturilor, iată doar cîteva din obiectivele ce vor fi puse la dispoziția sportivilor, și care creează, firește, obligații.

Romeo CALARAȘANU

1970 — ANUL UNOR PERFORMANȚE BUNE LA ELECTROPUTERE CRAIOVA

Constructorii locomotivelor Diesel- electrice românești, membri ai clubului Electroputere din Craiova, și-au ținut recent Conferința de analiză a activității pe anul 1970 și de desemnare a consiliului de conducere. A fost un moment prielnic de bilanț și, în același timp, punctul de plecare în activitatea unui nou an. Cum era de așteptat, sportul de performanță a ocupat locul fruntaș în darea de seamă și în cadrul discuțiilor. Clubul de unde a plecat campionul mondial **Gh. Berceanu** continuă tradiția, secția de lupte fiind și astăzi una dintre cele mai puternice (antrenor **Ilie Marinescu**). Antrenorul unei alte secții — cea de scrimă — **Paul Ghinju,** se mîndrește cu evoluția elevilor săi, **C. Dutu, D. Podeanu, A. Cărămidă, M. Bunea, L. Isailă,** sportivi care furnizează elemente valoroase loturilor reprezentative de spadă de seniori și tineret. Au fost scoase în evidență și rezultatele bune obținute de sportivii secțiilor de atletism, rugby, box, judo. S-a ajuns la concluzia unanimă că loturile de volei, gimnastică și fotbal au nevoie de un sprijin imediat, întrucît de mai multă vreme ele se zbat în mediocritate.

Pentru a veni în ajutorul sportivilor, conducerea clubului s-a ocupat de crearea unor condiții optime de pregătire. În primăvară se vor da în folosință grupul social și baza sportivă.

Conducerea clubului s-a angajat ca în anul 1972 să aibă un număr de 311 sportivi nominalizați, dintre care 2 să devină maeștri ai sportului, 24 să obțină categoria I, iar 99 categoria a II-a.

Șt. GURGUI
corespondent